

QUASI EL FINAL D'ALCANAR

Hi havia una vegada dos científiques que eren molt amigues, Carla i Malena. Elles tenien el seu laboratori i vivien a Andorra. Un dia van decidir anar-se'n de viatge. Van pensar molts llocs però cap els convencia. Van seguir buscant per Internet, tenien molt clar que no volien sortir de Catalunya. Llegint i llegint els van agradar les valoracions i comentaris d'un poblet petit del sud de les Terres de l'Ebre, es veia molt tranquil i tenia platja. El poble es deia Les Cases d'Alcanar.

Al dia següent de trobar el poble i reservar unes habitacions, van llogar un cotxe. Després de quasi 4 hores de conduir, fent algunes parades per descansar, van anar a l'hotel que havien reservat, només n'hi havia un: el Tancat de Codorniu. Les dos amigues van reservar una habitació amb dos llits era una habitació molt gran i fins hi tot tenia jacuzzi.

El primer dia de les vacances era assolellat. Volien anar a la platja, però no sabien el què els esperaria. Caminant, caminant van veure una cosa que caia més endavant d'on estaven elles. Era un meteorit? De repent quan l'artefacte va tocar terra elles es van començar a trobar malament i van marxar ràpidament a l'hotel.

Quan van arribar a l'habitació, van obrir el televisor i feien les notícies. En aquestes s'anunciava que les persones del municipi d'Alcanar no podien sortir de casa, ja que hi havia una pluja de meteorits. Les noies es van assustar.

Ja ben entrada la nit, les dos noies, que no havien anat a sopar, tenien gana. Es van dirigir a la cuina de l'hotel. Com era tard, no hi havia ningú. Van agafar alguna cosa per menjar.

Al dia següent, les dos científiques es trobaven malament. A penes van menjar. Tot i això a Carla li apetien ossets de gominola i de cop i volta li van aparèixer a la mà. La

noia es va sorprendre i va dir una altra cosa i sí li apareixia a la mà. La Malena, al veure aquella màgia, va saltar del llit, i... es va quedar flotant a l'aire, podia volar! Les dos noies tenien superpoders!.

Malena i Carla van estar dos dies tancades a l'habitació. El primer dia van estar estirades al llit. El segon dia van veure per la finestra... morts vivents! Era la gent que no havia escoltat les advertències de quedar-se a casa, tal i com havien dit les notícies, els meteorits van desprendre una espècie de virus.

Les noies van decidir sortir de l'hotel i anar cap a una zona menys habitada. Van veure una informació a l'hotel sobre la urbanització de la Selleta, anirien cap allí. Posteriorment van preparar les motxilles, a dins van posar: aigua, menjar, roba de recanvi i uns bats de beisbol que havien trobat per l'hotel.

Quan van sortir de l'hotel van anar ràpidament al pàrquing i van pujar al cotxe. Ja estaven arribant a la Selleta quan van veure molts morts vivents. Llavors van decidir anar cap a la muntanya, a la Moleta del Remei. Allí feia molt fred. No es veia ningú i les noies van decidir refugiar-se a l'església. Van estar buscant una zona per poder dormir i passar la nit. Dintre l'habitació on es canviava de roba el capellà van trobar una manta i una tenda de campanya. Com ja era tard, van tancar totes les finestres i portes per a que no entrés ningú i van anar a dormir.

Una setmana més tard, les noies que encara estaven a l'ermita del Remei, es van quedar sense menjar. Van tenir que ser valentes, agafar les coses i baixar al poble d'Alcanar. Van pujar al cotxe i es van dirigir al supermercat Bonpreu. Allí van poder trobar menjar i el van agafar. Quan van sortir de l'establiment es van creuar amb un mort vivent, Carla va fer aparèixer una bat de beisbol i el va estabornir sense miraments.

Un cop al cotxe i Carla va recordar que tenia el superpoder de fer aparèixer les coses i que no calia arriscar-se a anar a les zones poblades, ja que ella podia fer aparèixer qualsevol cosa. Les dos amigues van veure que havien arriscat les seves vides per a res.

Tornant cap a l'ermita del Remei van observar que cada cop hi havia més morts vivents i van decidir no tornar allí. Es van preguntar on podrien anar i van pensar en les fotos que van veure a la recepció de l'hotel. Aquelles fotos mostraven els nius de metralladores de les Cases d'Alcanar. Van decidir donar mitja volta amb el cotxe i dirigir-se cap allí.

Un cop als nius de metralladores, van veure que estaven malmesos. Malena volant va anar a buscar pedres o maons per a reconstruir-lo i Carla feia aparèixer ciment per poder enganxar les pedres. Després d'un parell de dies treballant dia i nit, les noies van construir una autèntica fortalesa. Era gran, ampla i tenia uns murs molt segurs.

Era el moment d'intentar trobar una cura per a tots els morts vivents. Entre les dos van elaborar un antídoto. Malena era l'encarregada d'anar a provar les vacunes, com podia volar, podia trobar ràpidament a morts vivents i injectar-los la cura.

Després d'un any de provar vacunes, van trobar la cura perfecta. La van convertir en un gas i van arruixar tot Alcanar. Tots els morts vivents van ressuscitar gràcies a l'antídoto. Un cop trobada la solució les noies van tornar Andorra. Allí es van fer molt famoses gràcies al què havien aconseguit. Fins hi tot, el director de Netflix els va demanar que expliquessin com havien salvat Alcanar i així rodar-ne una pel·lícula.